

Kolossalaiskirjeen teksti on mustalla tekstillä.

[Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.](#)

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat mustalla kursivoidulla.

Paavalin kirje Kolossalaisille; 2:11-13, Ympärileikkaus ja kaste

Kol. 2:11-12. Häneen (Kristukseen) teidät on yhdistänyt ympärileikkaus, jota ei ole ihmiskäsin tehty, Kristuksen ympärileikkaus, jossa syntinen luonto riisutaan pois. Kasteessa teidät yhdessä hänen (Kristuksen) kanssaan haudattiin ...

Ympärileikkauksessa poikien esinahka leikattiin pois sen merkiksi, että heidät on otettu mukaan siihen liittoon, jonka Jumala teki Aabrahamin kanssa (Apt. 7:8). Jumala määräsi ympärileikkauksen myöhemmin myös sen laki-liiton merkiksi, jonka Jumala teki Mooseksen välityksellä Israelin kansan kanssa.

Jokainen ihminen on jo syntyessään syntinen ja on siksi luontaisesti Jumalan liittoon kuulumaton. Sanotaanhan Psalmissa 51:7; *"Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun"*. Siksi jokainen miespuolinen piti ympärileikata jo pienenä lapsena. Naiset kuuluvat liittoon isänsä ja/tai miehensä ympärileikkauksen perusteella. Israelin kansaa velvoittava Jumalan ohje oli, että liitossa jo olevalle syntyneet poikalapsi oli ympärileikattava kahdeksan päivän ikäisenä. Toinen ohje oli, että ne orjat, jotka hankittiin näiden ollessa kahdeksaa päivää vanhempia, tuli ympärileikata heti ostamisen jälkeen (1. Moos. 17:9-13). Heidäthän liitettiin tähän Jumalan liittoon vasta aikuisina.

Apt. 7:8. Jumala teki Abrahamin kanssa liiton, jonka merkinä on ympärileikkaus.

1. Moos. 17:9-13. Jumala puhui edelleen Abrahamille: "Pysykää uskollisesti tässä liitossa, sinä ja sinun jälkeläisesi sukupolvesta toiseen. Tämä ehto teidän on täytettävä siinä liitossa, jonka olen tehnyt sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa: teidän tulee ympärileikata jokainen mies ja poikalapsi. Leikkauttakaa pois esinahkanne. Tämä on merkinä liitosta, joka on meidän välillä minun ja teidän. Kahdeksantena päivänä syntymästä ympärileikattakoon jokainen poikalapsi sukupolvesta toiseen. Ympärileikattakoon kaikki talossasi syntyneet orjat samoin kuin heimoosi kuulumattomat orjat, jotka itsellesi ostat, siis jokainen talossasi syntynyt tai rahalla ostamasi orja. Näin te kannatte ruumiissanne merkkiä siitä, että minun tekemäni liitto on ikuinen.

Ympärileikkaus liiton merkinä jäi kuitenkin kuolleeksi teoksi ja pelkästään lihaan tehdyksi merkiksi, jos liittoon liitetty ei noudattanut Jumalan antamia ohjeita. Tästä vanhan lakiliiton aikaiset profeetat varoittivat. Myös Jeesus varoitti, että ulkoisten muotomenojen noudattaminen jää turhaksi jos sydän kuuluu maailmalle ja ihminen siten on Jumalasta erossa (Matt. 6:24-34). Jo Vanhan testamentin liittojen aikana Jumala puhui lihaan tehdyn ympärileikkauksen lisäksi sydämen ympärileikkaamisesta, eli ihmisen mielen ja ajatusmaailman saattamisesta Jumalalle kuuluvaksi (Jer. 4:3-4).

Matt. 6:24-34. "Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista. Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa. ... Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, ...

Jer. 4:3-4. Näin sanoo Herra Juudan ja Jerusalemin asukkaille: ... Ympärileikatkaa itsenne Herralle kuuluviksi, ympärileikatkaa sydämenne, te Juudan ja Jerusalemin asukkaat! (Näin Jumala sanoi, vaikka kuuliijoilla oli jo lihaan tehty ympärileikkaus.) Muuten minun vihani leimahtaa teidän pahojen tekojenne tähden ja palaa kuin tuli, eikä kukaan voi sitä sammuttaa. (Sydämen ympärileikkaamattomuus tulee näkyviin sellaisina pahoina tekoina, joita ei kadu ja joita yrittää peitellä. Röyhkeimmät eivät niitä edes peittele. Raamatun sana kertoo meille sen, mitkä teot ovat pahoja tekoja. Sydämetään ympärileikattukin voi syyllistyä pahoihin tekoihin, mutta hän katuu niitä ja vie ne Jeesuksen sovintoveren alle.)

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo seuraavaa:

Juutalaismiesten ja poikien ympärileikkaus oli ja on merkki kuulumisesta liittoon Jumalan kanssa. Judaistit (kristityiksi kääntyneet juutalaiset, jotka vaativat pakanoiltakin Mooseksen lain noudattamista) halusivat, että

ympärileikkausta olisi ryhdytty noudattamaan myös kristillisissä seurakunnissa. Paavali ei kuitenkaan sallinut muunnella Jeesuksen alkuperäistä opetusta, jonka mukaan ihminen pelastuu yksin armosta ja yksin uskosta. Jumalan omaisuuskansaan kuulumisen merkinä ei siis enää olisi miesten ympärileikkaus, vaan sydän, joka on puhdistettu synnistä Jeesuksen verellä.

"Kristukseen teidät on yhdistänyt ympärileikkaus ... jossa syntinen luonto riisutaan pois. Kasteessa ..." Paavali vertaa kristillistä kastetta ympärileikkaukseen. Kuten ympärileikkaus oli Vanhan testamentin liittojen aikana merkki Jumalan kansaan kuulumisesta, on kristillinen kaste merkinä Jumalan kansaan kuulumisesta Uuden testamentin uuden liiton aikana (Matt. 28:18-20). Kristillinen kaste, Isän Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, on ikään kuin vesileima joka osoittaa kenelle kuulun. Mutta samoin kuin lihaan tehty ympärileikkaus jäi turhaksi sille, joka ei noudattanut Jumalan sanaa, jää myös kaste turhaksi, ellei kasteen liitto tule näkyviin pyrkimyksenä sitoutua Jumalan sanan noudattamiseen (1. Kor. 10:1-6, Hepr. 5:9).

Matt. 28:18-20. *Jeesus tuli heidän (opetuslasten) luokseen ja puhui heille näin: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa (kastamalla) heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa (opettamalla) heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa. (Mollemmat tarvitaan, kaste ja opetus. Ilman Jumalan sanan oikeaa opetusta ja opetuksen vastaanottamista uskoa ei edes synny, tai kastettu menettää uskonsa ja hänen kasteensa jää turhaksi. Usko syntyy sellaisessa ympäristössä, jossa Jumalan sana, evankeliumi vaikuttaa; Room. 10:13-17.) Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti."* (Tämä lupaus koskee myös jokaista kastettua. Ja missä Jeesus Kristus itse on läsnä, siellä on läsnä myös Pyhä Henki.)

1. Kor. 10:1-6. *Veljet, haluan teidän tietävän, että isämme (ympärileikatut israelilaiset) vaelsivat kaikki pilven johdattamina ja kulkivat meren poikki. Kaikki he saivat pilvessä ja meressä kasteen Mooseksen seuraajiksi. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa ja joivat samaa hengellistä juomaa. Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä kallio oli Kristus. (Kasteessa mekin saamme Kristuksen kulkemaan mukanaamme sellaisella erityisellä tavalla, josta kastamattomat jäivät paitsi.) Mutta useimmat heistä Jumala hylkäsi, kohtasihan heidät tuho autiomaassa. Näin heistä tuli meille (kristillisellä kasteella kastetuille) varoittavia esimerkkejä. (Sama Kristus joka johdatti vanhan liiton kansaa, Israelia, johdattaa myös meitä kristittyjä, jotka olemme uuden liiton kansaa. Ne hylättiin, jotka eivät halunneet noudattaa liiton ehtoja. Joku voi nyt ajatella, että enhän minä kykene liiton ehtoja noudattamaan. En minä kykenekään. Siksi minä turvaudun Jumalan armoon, joka on meille tarjolla Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä. Tämä onkin se ainoa liiton "ehto", turvaudu Jeesuksen Kristuksen sovintovereen. Jumala on luvannut huolehtia lopusta.)*

Hepr. 5:9. *... hänestä (Jeesuksesta) tuli iankaikkisen pelastuksen tuoja, kaikkien niiden pelastaja, jotka ovat hänelle kuuliaisia. (Jos vain itse sallimme, Jumala vaikuttaa sen, että Hänen lapsensa ovat Hänen sanalleen kuuliaisia.)*

"Jota ei ole ihmiskäsin tehty, Kristuksen ympärileikkaus ... Kasteessa". Se, että joku kastaa toisen jollain erityisellä tavalla, tai että joku itse menee tietynlaiselle kasteelle, on kastetapahtumassa toisarvoinen asia. Kaste suoritetaan Jeesuksen käskysanan mukaan siksi, että siinä Jumala liittää kastettavan itseensä ilman ihmisen omaa suoritusta (Matt. 28:18-19). Kolmiyhteinen Jumala liittää meidät yhteyteensä veden ja sanan kautta.

Matt. 28:18-19. *Minulle (Jeesukselle) on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja ... kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen*

Kol. 2:12. Kasteessa teidät yhdessä hänen (Kristuksen) kanssaan haudattiin ja herätettiin eloon, kun uskoitte Jumalaan, joka voimallaan herätti Kristuksen kuolleista.

Tästä vuoden 1992 käännöksestä ei ilmene se, että Jumala on Hän, joka vaikuttaa meissä uskon. Otan tähän siksi ao. jakeen vuoden 1933/38 käännöksestä.

Kol. 2:12, 1933/38. Ollen haudattuina hänen (Kristuksen) kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet (Kristuksen) kuolleista.

"Ollen haudattuina hänen (Kristuksen) kanssaan kasteessa". Syntien sovitus tapahtui pari tuhatta vuotta sitten pääsiäisenä, vuonna 30 jKr. kun Jumalan Poika Jeesus Kristus kärsi ristinkuoleman meidän syntisten sijaisena.

Jo silloin Jeesus vei kaikkien kastettujen synnit mukanaan hautaansa ja siksi tämä Kristuksen ristinkuolemalla hankkima syntien sovitusta luetaan jokaisen kastetun hyväksi. Pikkuvauvankin rasitteena on hänen syntinen luontonsa, jota myös perisyntinä kutsutaan. Kastettu liitetään kasteessa siihen uuteen liittoon, joka korvasi Vanhan testamentin aikaisen lakiliiton (Hepr. 8:8-13). Tämän uuden liiton Jumala vahvisti Jeesuksen sovintoverellä kun Jeesus Kristus kuoli ristillä puolestamme (Luuk. 22:20). Meidän syntimme eivät ole enää se erottava tekijä, joka erottaa meidät Jumalasta. Meidät erottaa se, jos me itse emme usko, ala uskoa, tai luovomme uskostamme, siihen että Jeesus on kuollut ristillä meidän syntiemme sovittajana (Joh. 16:9) ja on meidän Herramme.

Hepr. 8:8-13. ... *Kuulkaa! Aika tulee, sanoo Herra, jolloin minä teen uuden liiton Israelin kansan ja Juudan kansan kanssa. ... Minä panen lakini heidän sisimpäänsä, kirjoitan sen heidän sydämeensä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. ... Puhuessaan uudesta liitosta Jumala osoittaa, että ensimmäinen liitto on vanhentunut. Ja se, mikä on vanhentunut ja aikansa elänyt, häviää pian. (Se, että lakiliitto on vanhentunut, ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Jumala olisi hylännyt vanhan liiton kansansa Israelin; Jer. 33:23-26.)*

Luuk. 22:20. *Aterian jälkeen hän (Jeesus) samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne. (Uuden liiton syntyminen ei ollut mahdollista ilman Jumalan Pojan kuolemaa Jumalan uhrikaritsana. Tähän Jeesuksen Kristuksen kuolemaan, jonka perusteella Jumala antaa kastettavalle synnit anteeksi, ja samalla tähän uuteen liittoon, meidät kasteessa liitetään.)*

Joh. 16:9. *Synti on siinä, että ihmiset eivät usko minuun (Jeesukseen), (Monet voivat sanoa uskovansa. Mutta se usko, jonka Jumala antaa Jeesuksen Kristuksen yhteyteen tulille, alkaa kyllä vähitellen näkyä Raamattuun tutustumisena ja pyrkimyksenä noudattaa Raamatun sanaa.)*

"Kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala". Kasteeseen liittyy myös sydämen ympärileikkaus eli Jumalan vaikuttama usko (Hepr. 11:6). Usko syntyy ja pysyy yllä sellaisessa ympäristössä, jossa Jumalan sanan annetaan vaikuttaa ja olla esillä. Valitettavan moni oppii olemaan uskomatta ympäristön ateistisen vaikutuksen vuoksi (Matt. 18:2-6). Uskoa ei kukaan synnytä omin voimin eikä kukaan voi vain päättää, että nyt minä alan uskoa. Ihmisen oma jumalanvastainen vanha luonto on sen esteenä. Jumala on Hän, joka ympärileikkaa ihmisen sydämen vaikuttamalla hänessä uskon (Hepr. 12:2). Uskon syntyminen varten Jumala ohjaa ihmisen Jeesuksen Kristuksen yhteyteen. Kaste tuo meidät Kristuksen yhteyteen. Kaste ei hyödytä meitä sen vuoksi, että me itse tekisimme siinä jotain, esim. jonkin kuuliaisuuden teon Jumalalle. Jos näin olisi, me toisimme silloin jotain omaa ansiohurskauttamme Jumalalle. Kaste on tarpeen siksi, ja sen vaikutus on yksinomaan siinä, mitä Jumala tekee kasteessa meille (1. Piet. 3:20-21).

Monen uskoksi luulema asia voi lopulta osoittautua vain hänen vanhan luontonsa väljähtyneeksi mielenkiinnoksi kristillisiä asioita kohtaan (Matt. 13:20-21). Uskova luottaa siihen, että hänellä on lupa tulla Pyhän Jumalan luo Jeesuksen Kristuksen sovintovereen turvaten.

Hepr. 11:6. *Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä. (Jumalan löytää Hänen sanastaan Raamatusta - kun lähtee elämään omassa elämässä Raamatun sanaa todeksi, Joh. 7:16-17 - myös niiden itselle hankalien kohtien osalta.)*

Matt. 18:2-6. *Silloin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja sanoi: "Totisesti: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. (Tämä sanottiin aikuisille ihmisille. Lapsille tätä ei tarvitse sanoa.) Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. Mutta jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, (Lapsi oli huomion keskipisteenä, kun Jeesus puhui näistä vähäisistä, jotka uskovat Jeesukseen.) hänelle olisi parempi, että hänen kaulaansa pantaisiin myllynkivi ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.*

Hepr. 12:2. *katse suunnattuna Jeesukseen, uskomme perustajaan (alkajaan) ja täydelliseksi tekijään.*

1. Piet. 3:20-21. *Vain muutama ihminen, kaikkiaan kahdeksan, pelastui arkissa veden kantamana. Tuon esikuvan mukaisesti teidät pelastaa nyt kaste, ei siksi että te siinä luovuitte saas-*

taisesta elämästä, vaan koska Jumala teki kanssanne hyvän omantunnon liiton. Sen perustuksena on Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus, (Kaste ei pelasta meitä siksi, että me itse tekisimme siinä Jumalalle jotain, vaan siksi, että kasteessa Jumala ottaa meidät liittoon itsensä kanssa. Me emme itse kykene edes luopumaan saastaisesta elämästämme, siihen tarvitaan uudestisyntyminen ylhäältä ja Pyhän Hengen ohjaava vaikutus. Tämän uuden liiton, johon meidät kasteessa liitetään, Jumala teki jo pari tuhatta vuotta sitten sellaisella tavalla että yksikään meistä kastetuista ei voinut eikä voi siihen mitenkään vaikuttaa. Me voimme kyllä tehdä turhaksi oman kasteemme tai olla esteenä muiden kasteelle.) Matt. 13:20-21. Kylvö kallioiseen paikkaan kuvaa sitä, joka (evankeliumin) sanoman kuullessaan heti ottaa sen iloiten vastaan mutta joka kestää vain hetken, koska häneltä puuttuvat juuret. (Vanhan luonnon särkymätön kalliopinta ihmisen sydämessä estää Jumalan sanan juurtumisen.) Kun tulee ahdinko tai vaino sanan tähden, hän luopuu kohta. (Moni aikuinen luopuu Jumalan sanasta silloin, kun siihen sitoutuminen alkaa maksaa. Lapsen on paljon vaikeampi kieltää sellaista Isää, joka rakastaa häntä.)

"Uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet (Kristuksen) kuolleista." Uskon syntymistä verrataan Kristuksen heräämiseen kuolleista. Ja sitä se itse asiassa onkin, sillä; "olla kastettu ja olla uskossa", tarkoittaa sitä, että ihminen, joka on ollut kuollut suhteessaan Jumalaan, on nyt ylhäältä uudestisyntyneenä samaa henkeä Pyhän Hengen kanssa ja on Jumalan lapsi (Joh. 3:6). Jumala itse on synnyttänyt hänet uudeksi luomukseksi antamalla ristiinnaulitun Kristuksen Jeesuksen luo tullee tai tuodulle, pelastavan uskon (2. Kor. 5:17-18). Jeesuksen Kristuksen luokse tuleminen on kyllä pelastamisen edellytys, mutta Jumala ei pelasta meitä siksi, että ME tulemme Kristuksen luo, vaan pelkästä armosta (Tit. 3:5-7). Jumalahan on Hän, joka ainoana saa meidät Kristuksen luo tulemaan (Joh. 6:43-44).

Joh. 3:5-6. Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan. Mikä on syntynyt lihasta, on lihaa, mikä on syntynyt Hengestä, on henkeä. (Tässä Jeesus sanoo, että ylhäältä syntynyt uusi luonto ihmisessä on samaa henkeä Pyhän Hengen kanssa.)

2. Kor. 5:17-18. Jokainen, joka on Kristuksessa, on siis uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän kanssamme sovinnon (Vanha on kadonnut siinä mielessä, että uudestisyntyneen Jumalan lapsen vanha luonto on Jeesuksen kanssa ristillä ja haudassa. Jumalan lapsen tehtävänä on pitää se siellä Jumalan sanan ja Jumalalta saamansa Pyhän Hengen avulla. Uusi luonto, jonka Jumala on vastasyntyneelle lapselleen antanut, kasvaa kohti hengellistä aikuisuutta vain sitä mukaa, kuin sitä ravitaan Jumalan sanalla; Matt. 4:4. Tässä ei ole eroa sillä, onko syntynyt Jumalan lapseksi vasta aikuisena vai jo lapsena. Kaiken tämän saa aikaan Jumala Kristuksen Jeesuksen välityksellä. Jos joku luulee, että hän voisi auttaa Jumalaa mitenkään tässä asiassa - muulla tavalla kuin lopettamalla vastustamisen - hän ottaa Jumalalle kuuluvaa kunniaa itselleen.)

Tit. 3:5-7. Hän (Jumala) pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan pelkästä armosta. Hän pelasti meidät pesemällä meidät puhtaksi, (Tämä lause viittaa sekä kasteeseen että Jeesuksen sovintovereen.) niin että synnyimme uudesti ja Pyhä Henki uudisti meidät. Tämän Hengen hän vuodatti runsaana meidän päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, (Pyhä Henki saadaan vain Jeesuksen Kristuksen yhteydessä, ei koskaan erossa Hänestä.) jotta me hänen armonsa ansiosta tulisimme vanhurskaiksi ja saisimme osaksemme ikuisen elämän, niin kuin toivomme.

Joh. 6:43-44. Jeesus sanoi tähän: "Älkää nurisko! Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka minut on lähettänyt, vedä häntä. (Se on Jumalan teko, että joku yleensä tulee, tai tuodaan, ristiinnaulitun Jeesuksen luo, sillä ihmisten oma jumalanvastainen luonto pyrkii sen estämään.)

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo seuraavaa:

Jakeissa 11-12 ympärileikkausta verrataan kasteeseen. Eri kirkkokunnissa ja uskonsuunnissa kasteesta valitsee erilaisia tulkintoja. Toiset pitävät sitä uuden liiton merkinä, jolla kastettava liitetään uskovien yhteisöön. Toisille kaste on sakramentti (pyhä toimitus, joka on Jeesuksen asettama), jossa Jumala kutsuu ihmisen nimeä omakseen ja kastettava tulee Jeesuksen opetuslapseksi ja kristillisen kirkon jäseneksi. Kasteen voi rin-

nastaa kuolemaan, hautajaisiin ja Kristuksen ylösnousemukseen. Se kuvastaa vanhan, syntisen elämän kuolemaa ja hautajaisia, joita seuraa ylösnousemus uuteen elämään Kristuksessa. Kun syntinen elämämme on kuollut ja haudattu Kristuksessa, alamme elää uutta ylösnousemuselämää Jumalan voimassa.

Paavali selittää kasteen merkitystä myös kirjeessään roomalaisille (Room. 6:3-14). Ihminen ei voi vanhasta luonnostaan ottaa mitään mukaansa taivaaseen, sillä kaikki siinä oleva on Jumalalle kelpaamatonta. Jumalan ratkaisu tähän "ongelmaan" on se, että ihmisen vanhan luonnon on kuoltava. Vanha luontomme kuoleekin kasteessa ensin hengellisesti, koska "meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen (Jeesuksen) kanssaan". Jumalan tarkoitus ei ainoastaan ole, että kastettu kuolee Jeesuksen kanssa, vaan että hän Jumalan antaman uskon kautta myös syntyy uudesti ylhäältä. Paavali nimittäin jatkaa, "jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää". Lopullisesti vanhasta luonnostaan Jumalan lapsi pääsee eroon kun hänen ruumiinsa kuolee ja hän alkaa odottaa ylösnousemusruumista (Hepr. 12:22-23). Paavali selkeyttää tätä vielä Galatalaiskirjeessä seuraavasti: "Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan." (Gal. 2:20).

Room. 6:3-14. *Tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittännyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän. Tiedämme, että vanha minämme on yhdessä hänen (Jeesuksen) kanssaan ristiinnaulittu, jotta tämä syntinen ruumis menettäisi valtansa emmekä enää olisi synnin orjia. (Kasteessa meidät liitetään Kristuksen kuolemaan ja itseensä Kristukseen. Ja koska Kristusta kolmiyhteisenä Jumalana ei voi erottaa Pyhästä Hengestä, meidät liitetään kasteessa myös Pyhään Henkeen. Meidät kastetaan Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Vaikka ihminen kasteessa näin saa omakseen Pyhän Hengen, ei se tarkoita sitä, että Pyhä Henki olisi silloin vielä saanut ihmisen sydäntä omakseen. Ihmisen hengellisellä kasvuympäristöllä on merkittävä vaikutus uskon syntymiseen, jatkumiseen ja kasvamiseen.) Se, joka on kuollut, on näet päässyt vapaaksi synnin vallasta. Mutta jos kerran olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan. Tiedämme, että koska Kristus on herätetty kuolleista, hän ei enää kuole eikä kuolemalla ole enää valtaa häneen. Kun Kristus kuoli, hän kertakaikkisesti kuoli eroon synnistä. Kun hän nyt elää, hän elää Jumalalle. Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: (Tämän muutoksen omassa ajatusmaailmassamme me joudumme jokainen itse tekemään - tosin siihen saamme pyytää Herralta apua.) te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa. (Kristus Jeesus vei meidän syntimme mukanaan hautaansa ja jätti ne sinne. Jumalan ylhäältä meihin synnyttämä uusi luonto on samaa henkeä Jumalan kanssa; Joh. 3:1-8.) Synti ei siis saa hallita teidän kuolevaista ruumistanne, niin että noudatatte sen himoja. Älkää antako ruumiinne jäseniä synnin käyttöön vääryyden aseiksi! (Kristuksen seuraan päässeinä, meillä on mahdollisuus valita. Ilman Kristusta olevalla ei ole tätä valintamahdollisuutta, sillä hän on vanhan luontonsa hallinnassa.) Kun nyt kerran olette siirtyneet kuolemasta elämään, antakaa itsenne Jumalalle ja ruumiinne jäsenet hänelle vanhurskauden aseiksi (astioiksi, työkaluiksi)! (Joudumme jatkuvasti valintatilanteisiin, kuuntelemmeko me vanhan luontomme vai uuden luontomme neuvoja.) Synti ei enää ole teidän herranne, sillä te ette ole lain vaan armon alaisia. (Vaikka me lankeammekin, meillä on paluutie armon alle Jeesuksen Kristuksen sovintovereen turvaten ja syntimme tunnustaen.)*

Hepr. 12:22-23. *te olette tulleet ... taivaallisen Jerusalemin luo. ... Siellä on Jumala, kaikkien tuomari, siellä ovat perille päässeiden vanhurskaiden henget,*

Gal. 2:20. *Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, elän uskoen Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi henkensä puolestani.*

Jos kasteen merkitystä ei ymmärrä, se ei kadota ketään. Kasteen halveksiminen voi kadottaa.

Seuraavassa lyhyt yhteenveto siitä, mitä kristillinen kaste minulle itselleni merkitsee. Tiedän, että monet ovat ymmärtäneet kasteen merkityksen eri tavalla kuin minä. Tärkeää meille jokaiselle on pitää kiinni Jumalan sanasta sellaisena, minkä itse usko oikeaksi (Room. 14:21-23).

Room. 14:21-23. *Sinun on hyvä ... välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi. Säilytä sinä oma uskosi Jumalan edessä. Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään siitä minkä uskoo oikeaksi. ... Kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä.* (Tämän vuoksi ketään ei saa painostaa tekemään uskon-
sa vastaisia asioita - ei edes kasteen ulkonaisiin käytäntöihin liittyen.)

Milloin ja miten Jumala liitti minut perheväkeensä, omaksi lapsekseen? Silloinko, kun minä itse sitä halusin? Ihmi-
sen vanha luontohan, myös minun, on jatkuvassa ja pysyvässä sodassa Jumalaa vastaan. Olen kiitollinen omille
vanhemmilleni, jotka veivät minut kasteelle lapsena. Olen kiitollinen vanhemmilleni myös siitä, että sain lapsena
kristillisen kasvatuksen.

Yhdessä vaiheessa aikuisena koin painostusta ns. uskovien aikuiskasteelle, joten tutkin asiaa lukemalla kaiken
kastetta koskevan käsiini saamani aineiston. Sitä oli paljon. Otan edellä kirjoittamani lisäksi tähän joitakin minulle
merkityksellisiä kohtia.

- Missään Raamatun kirjoituksessa ei kielletä kastamista lapsia. Jeesus jopa moittii ankarasti niitä, jotka yrit-
tävätkin estää lasten tuomisen Hänen luokseen; Matt. 19:14, Mark. 10:14, Luuk. 18:16.
- Raamatussa kaste-sanaa, "baptidzo", on käytetty seuraavissa merkityksissä; kastaa, valella, pirkottaa,
upottaa, pestä, vihmoa. Raamattu ei määrää kasteen ulkonaista muotoa. Siksi kristillinen kaste voidaan toi-
mittaa valelemalla, pirkottamalla tai upottamalla, kunhan se toimitetaan vettä käyttäen Isän ja Pojan ja Py-
hän Hengen nimeen.
- Minulle kaste merkitsee Jumalan tekoa, jossa Hän puki minut Jeesuksen Kristuksen vanhurskauteen ilman
minkäänlaisia mahdollisuuksia omiin tekoihin. Jos menisin tälle ns. uskovien kasteelle, kokisin sen olevan
oma tekoni. En halua vetää omiin tekoihin perustuvaa ja siksi likaista kaapua minulla jo olevan Kristuksen an-
taman puhtaan kastepuvun päälle. Kokisin tekeväni siinä suuren synnin.
Olen joillekin "uudestikastetuille" maininnut, että senkin synnin saa anteeksi Jeesuksen Kristuksen sovintove-
reen turvaten.
- Tämä omatuntoni ja uskoni sanelema kanta kasteeseen on minulle este joidenkin kristillisten suuntien jäse-
neksi pääsemiseksi.
- Lukemani kastetta koskevan aineiston perusteella ymmärrän myös, että toisenkinlaiseen kastekäsitykseen on
mahdollista päätyä. Lukemassani kastetta käsittelevässä aineistossa oli kuitenkin myös tarkoitushakuista kir-
joittelua, jossa Raamatun sana mukautettiin omaan kasteoppiin soveltuvaksi.

Kol. 2:13. Te olitte kuolleita rikkomustenne ja ympärileikkaamattomuutenne vuoksi, mutta Jumala teki tei-
dät (Kristukseen kastetut) eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille kaikki rikkomuksemme an-
teeksi,

"Te olitte kuolleita rikkomustenne ja ympärileikkaamattomuutenne vuoksi." Aadamin perintönä saatu syntinen
luonto ja sen aikaansaamat pahat teot erottavat jokaisen ihmisen Jumalasta. Tällaisen Jumalasta erossa olevan
ihmisen, joka ei kykene edes lähestymään Jumalan pyhyyttä, Jumala ohjaa ristiinnaulitun Poikansa luo saamaan
syntinsä anteeksi. Pyhää Jumalaa ei kukaan voi lähestyä mutta syntiemme vuoksi kärsineen Vapahtajan luo me
uskallamme sekä itse tulla että tuoda muitakin.

Se luulo, että ihmiset ovat pohjimmiltaan hyviä, estää heitä tulemasta sen Kristuksen luo, joka sovittaa heidän
syntinsä. Muunlainen Kristus näille "hyville" kyllä kelpaa - mutta tämä muunlainen Kristus johdattaa heitä antikris-
tuksena laveaa tietä kadotukseen.

"Jumala teki teidät (Kristukseen kastetut) eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa." Luonnollisen, vanhan luontonsa
vallassa olevan ihmisen ongelma on, että hänelle ei kelpaa ristiinnaulittu Jeesus. Hän haluaa saada kunniaa yh-
dessä ylösnousseen, vahvan, voima-Jeesuksen seurassa. Mutta ellei ihminen suostu kuolemaan ristiinnaulitun
Jeesuksen kanssa, ei hän voi myöskään nousta ylös kuolemasta yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa (Ef. 2:8-
9, Kol. 3:3).

Ef. 2:8-9. *Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin
teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä.*

Kol. 3:3. *Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkeyty Jumalaan.*

Olen havainnut joidenkin ajattelevan niin, että heidän on tehtävä oma osansa, ainakin osoitettava kuuliaisuuten-
sa, ja siksi heille ei riitä lapsikaste vaan sen lisäksi he menevät ns. uskovien kasteelle. Paavali kuitenkin sanoo,
että *"meidät on kastettu yhdeksi ruumiiksi" ja "yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät"* (1. Kor. 12:12-27). Eihän

tällä ns. uskoviin kasteella ole edes mahdollista liittää kastettua eri Kristuksen ruumiiseen kuin muulla tavalla kastettuja. Ja voiko esim. minulla, "vain" lapsena kastetulla, olla eri Pyhä Henki kuin muulla tavalla kastetuilla?

1. Kor. 12:12-27. *Kristus on niin kuin ihmisruumis, joka on yksi kokonaisuus mutta jossa on monta jäsentä; ... Meidät kaikki, olimme juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät*

Liisi Jokiranta kertoo kirjassaan "Jumalan suuri suunnitelma", sivulla 185, seuraavaa:

Lutherin Vähässä katekismuksessa sanotaan: "Kaste vaikuttaa syntien anteeksisaamisen, vapahtaa kuolemasta ja perkeleestä ja antaa iankaikkisen autuuden kaikille, jotka uskovat Jumalan sanat ja lupaukset."

Koska jokainen ihminen syntiinlankeemuksen jälkeen syntyy synnissä, myös vauvat tarvitsevat kasteen syntiensä anteeksi saamiseksi. Vaikka he näyttävät ihanan viattomilta, syntyänsä heissä ja tulee ilmi heti, kun he vähän kasvavat. Kasteen arvo ja merkitys eivät riipu ihmisestä, eivät myöskään kastamisen tavasta. Kasteen tekee kasteeksi Jumalan sana ja Jeesuksen käsky. Siksi se pysyy voimassa ihmisen epäuskosta huolimatta. Mitä sellaista ihminen voisi kasteeseen lisätä, mikä parantaisi Jumalan työn arvoa? Uskomme on aina häilyväistä, parannusentekomme vaillaista. Kuinka voisimme asettaa jotakin omaamme Jumalan työn edelle? Kasteella on ihmiselle henkilökohtaista merkitystä vain uskolla vastaanotettuna. Ilman uskoa kaste ei hyödytä mitään. Kaikki kastetut eivät valitettavasti pysy Kristuksessa.

Kaste on suurempi asia kuin moni ajattelee. Meidät on kastettu Jumalan yhteyteen, annettu hänen käsiinsä, liitetty Golgatan sovitukseen ja syntien anteeksiantamukseen, merkitty ristinmerkillä Jumalan omaisuudeksi. Kun lapsia nykyään yhä enenevässä määrin jätetään kastamatta, vaikutukset tulevat näkymään heidän omassa elämässään ja myös yhteiskunnassa.